

zo bijdehand zijn dat zij geen genoeg willen nemen met die onderbetaalde vrouwenbaantjes staat nergens duidelijk genoemd. Mijn vader ging ook nooit fluitend naar zijn werk maar geen onderzoeker die geïnteresseerd was in zijn motieven, er moest gewoon brood op de plank nietwaar?

Van hoeren heeft Gorgels dus niet zoveel kaas gegeten maar gelukkig ging het niet over prostituees alleen, er werd vooral geprobeerd de verhoudingen tussen de verschillende betrokkenen zoals buurtbewoners, exploitanten (in dit onderzoek worden zij proxeneten genoemd) en klanten helder te maken. Niet zo'n eenvoudige klus voor iemand die alleen maar voor prostitutie heeft gestudeerd maar Gorgels redt zich er aardig uit. Al slaat ze regelmatig een feitenplankje mis ze weet toch helder te maken waar de knelpunten zitten. Ik kan me best iets voorstellen bij de problemen van buurtbewoners in prostitutiewijken maar dat zij er zelfs hinder van hebben wanneer zij op een baan solliciteren schudde me wel wakker. Het stigma op prostitutie raakt veel meer mensen dan alleen hoeren, besef ik wederom. Dit maakt het ook niet makkelijk om een onderzoek als dit goed te beoordelen, je betrokkenheid kan je soms ook behoorlijk in de weg zitten. Er zitten zoveel kanten aan de discussie rondom prostitutie waardoor er een groot spanningsveld ontstaat tussen alle betrokkenen. Gorgels heeft door middel van dit onderzoek goed aan kunnen geven waar die spanningen zitten en waar mogelijke oplossingen te vinden zijn. Vooral t.a.v. onze arbeidsvoorwaarden durft zij conclusies te trekken waar wij haar dankbaar voor kunnen zijn. Zij vindt dat hoeren meer betrokken moeten worden bij het ontwikkelen van prostitutiebeleid omdat overlast teveel in de schoenen van de prostituee wordt geschoven. Zolang het bordeelverbod niet wordt opgeheven maar bordelen een gedoogstatus houden blijft de hoer tot onmondig gereduceerd en wordt zij buitenspel gezet. Dit zal ervoor zorgen dat er niet gewerkt kan worden aan de verbetering van onze arbeidsvoorwaarden. Ook laat zij weten het niet eens te zijn met het gemeentelijk beleid, dat de voorkeur heeft voor besloten bordelen, zij signaleert duidelijk een gezagsverhouding binnen deze bedrijven. Vrouwen blijven geconfronteerd met een baas die uitmaakt wat goed voor je is.

Kortom een gewaagd onderzoek van Mw. Gorgels en naar mijn idee de moeite van het lezen waard al is het alleen maar vanwege die aardige plattegrondjes die erin staan. Allerlei prostitutie-locaties worden daarop aangegeven dus handig als je wilt verkassen.

Hoeren, burgers & beslissers telt 320 pagina's en is een aanrader voor hoeren die interesse hebben in beleidsvraagstukken.
ISBN nr. 90-5170-220-5
bij; THESIS-PUBLISHERS f 37,50

Wij zijn het zat dat de belasting ons geld inpikt zonder dat wij er iets voor terug krijgen. Daarom hebben wij besloten om actie te voeren! In verschillende steden gaan wij posters plakken; in de hoerenbuurten en bij de belastingkantoren.

Het idee om een postercampagne te beginnen komt van een paar hoeren uit Den Haag, die het meten met twee maten van de belastingen goed zat waren. Den Haag was dus als eerste aan de beurt. De actie kreeg veel aandacht van de pers, en ook de exploitanten belden om ons even uit te schelden. Op 13 juli was Utrecht aan de beurt. Eerst zijn we op bezoek geweest bij de hoeren, die op de boten werken, langs het Zandpad. Iedereen waar we mee spraken stond achter de actie en een groot aantal vrouwen hing de posters in hun raam. Maar, zoals we allemaal weten, hebben exploitanten geen belang bij mondige hoeren; de volgende morgen belde B. ons met de mededeling dat de huurbazen alle posters hadden weggehaald, en dat ze dreigden de dames die de posters in hun raam hadden hangen op straat te zetten.

We hebben dit natuurlijk meteen doorgegeven aan de krant.

Ook belden wij een advocaat om uit te zoeken wat je in dit geval kunt doen. Helaas, het blijkt dat als een proces wil beginnen, moet je met naam en voornaam je exploitant aanklagen. De Rode Draad kan dat niet doen als stichting. Maar... al win je, als je zelf aanklaagt, verlies je toch, want je wordt je raam uitgezet en misschien krijg je ook een paar klappen na. Toch blijkt dat meer en meer vrouwen bereid zijn om iets van zich te laten horen! Het ellendige is, wij hebben misschien wel rechten, maar recht hebben is iets anders als recht krijgen. We gaan dan ook gewoon door met onze actie door het hele land.

